

Άγιος Δημήτριος

Από τους ενδοξότερους και δημοφιλέστερους αγίους της Ορθόδοξης Χριστιανικής Εκκλησίας, μαζί με τον [Άγιο Γεώργιο](#). Είναι πολιούχος της Θεσσαλονίκης, στην πόλη που γεννήθηκε, έζησε και μαρτύρησε. Η μνήμη του εορτάζεται (και από τους Καθολικούς) στις [26 Οκτωβρίου](#).

Ο Δημήτριος γεννήθηκε γύρω στο 280 στη Θεσσαλονίκη, επί αυτοκράτορος Μαξιμιανού, και καταγόταν από αριστοκρατική οικογένεια. Σε νεαρή ηλικία κατατάχθηκε στον ρωμαϊκό στρατό και έφτασε ως το βαθμό του χιλίαρχου, σε ηλικία μόλις 22 ετών. Φύση φιλομαθής και ερευνητική αναζητούσε το υψηλό και το αληθινό και το βρήκε στη χριστιανική πίστη, της οποίας έγινε διαπρύσιος κήρυκας στη Θεσσαλονίκη.

Σχημάτισε ένα κύκλο νεαρών μαθητών και τους δίδασκε την Αγία Γραφή στις υπόγειες στοές κοντά στα δημόσια λουτρά της πόλης. Κατά τη διάρκεια μιας τέτοιας συνάντησης, οι ειδωλολάτρες τον συνέλαβαν και τον οδήγησαν ενώπιον του αυτοκράτορα Μαξιμιανού, που παρεπιδημούσε στη Θεσσαλονίκη. Όταν ο αυτοκράτορας του ζήτησε να απαρνηθεί την πίστη του, ο Δημήτριος του απάντησε: «Τω Χριστώ μου πιστεύω μόνον». Ο Μαξιμιανός εξοργισμένος από τη θαρραλέα στάση του αξιωματικού του διέταξε να τον φυλακίσουν.

Εν τω μεταξύ, ένας από τους μαθητές του Δημητρίου, ο [Νέστορας](#), παρουσιάστηκε στο στάδιο της Θεσσαλονίκης, όπου ο Μαξιμιανός διοργάνωνε αθλητικούς αγώνες και ζήτησε να αγωνιστεί εξ ονόματος των χριστιανών με τον θηριώδη και ακατανίκητο παλαιστή Λυαίο, ειδωλολάτρη καταγόμενο από το Σίρμιο της Πανονίας (σημερινή Μητροβίτσα Σερβίας). Με την πεποίθηση ότι έχει τη χάρη και τη βοήθεια του Θεού, ο Νέστορας μπήκε στην παλαίστρα και όχι μόνο νίκησε τον Λυαίο, αλλά τον σκότωσε, όπως ο [Δαβίδ](#) τον Γολιάθ στην Παλαιά Διαθήκη.

Οργισμένος ο Μαξιμιλιανός από την ήττα του εκλεκτού του, διέταξε τον αποκεφαλισμό του Νέστορα και τη θανάτωση του Δημητρίου με λογχισμούς. Ο Δημήτριος τάφηκε στον τόπο του μαρτυρίου του, όπου αργότερα χτίστηκε περίβλεπτος ναός προς τιμήν του. Από τον τάφο του ανάβλυζε μύρο, εξού και η ονομασία Μυροβλήτης.

Σπάνια ένας άγιος έχει ταυτισθεί τόσο στενά με μία πόλη, όσο ο Άγιος Δημήτριος με τη Θεσσαλονίκη. Θεωρήθηκε ανέκαθεν από τους Έλληνες ο φρουρός της πόλης, που μαζί με το λαό αγωνίζεται εναντίον των Σλάβων, Αβάρων, Αράβων, Νορμανδών, Φράγκων, Τούρκων και άλλων βαρβάρων. Δεν είναι τυχαίο ότι ο ελληνικός στρατός [απελευθέρωσε τη Θεσσαλονίκη](#) ανήμερα της εορτής του Αγίου Δημητρίου ([26 Οκτωβρίου](#) 1912), γεγονός που θεωρήθηκε θαύμα.